

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 04.07.1997
COM(97) 345 def.

96/0126 (COD)

**GEWIJZIGD VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT
EN DE RAAD OVER HET DEFINITIEF ZIJN VAN DE AFREKENING EN ONDERPAND
(NIEUWE TITEL: "OVER HET BEPERKEN VAN HET SYSTEEMRISICO IN
BETALINGSSYSTEMEN EN EFFECTENAFWIKKELINGS-SYSTEMEN")**

(door de Commissie overeenkomstig artikel 189 A, lid 2
van het EG-verdrag ingediend)

1. STAND VAN DE PROCEDURE

1. Op 30 mei 1996 heeft de Commissie een voorstel voor een richtlijn over het definitief zijn van de afrekening en onderpand goedgekeurd.
2. De Raad heeft dit voorstel doorgezonden naar het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Europees Monetair Instituut en heeft zelf het voorstel op 20 september 1996 in behandeling genomen.
3. Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 31 oktober 1996 met eenparigheid van stemmen advies uitgebracht over het voorstel van de Commissie; in dit advies werd aanbevolen systemen voor de afwikkeling van effectentransacties binnen het toepassingsgebied van het voorstel te brengen.
4. Het Europees Monetair Instituut heeft op 21 november 1996 advies uitgebracht. Daarin werd het voorstel positief ontvangen en werd benadrukt dat het van cruciaal belang is voor het efficiënt en soepel functioneren van betalingssystemen; ook het EMI heeft aanbevolen systemen voor de afwikkeling van effectentransacties binnen het toepassingsgebied van het voorstel te brengen.
5. Het Europees Parlement heeft het voorstel positief ontvangen en heeft tijdens de plenaire vergadering van 9 april 1997 zijn wetgevingsresolutie houdende het advies over het voorstel van de Commissie aangenomen.
6. In het bijgevoegde gewijzigde voorstel is rekening gehouden met de uitkomsten van het raadplegen van de genoemde instellingen.

2. OPMERKINGEN NAAR AANLEIDING VAN DE AMENDEMENTEN

Het Europees Parlement heeft 21 amendementen op de tekst van het voorstel van de Commissie voorgesteld.

1. Overgenomen amendementen

De Commissie neemt de amendementen 2, 3, 5, 7, 8, 9, 13, 14, 15, 18 en 20 over in haar gewijzigde voorstel.

- De amendementen 2 en 3 voegen elk een overweging toe. Deze overwegingen zijn nuttig om de achtergrond waartegen het voorstel gedaan is, beter begrijpelijk te maken.

De amendementen 5, 7, 8, 9, 14 en 15 zijn aanvaardbaar, omdat deze beogen systemen voor de afwikkeling van effectentransacties binnen het toepassingsgebied van de richtlijn te brengen. Dit stemt overeen met de aanbevelingen van het EMI en het Economisch en Sociaal Comité.

Het Europees Parlement wenst dat effectenafwikkelingssystemen onder het toepassingsgebied van de richtlijn vallen. Teneinde deze wens consequent door te trekken, moeten niet alleen de woorden “ of een effectenafwikkelings-systeem” worden toegevoegd aan het einde van Amendement 7, maar eveneens “belegginsondernemingen zoals gedefinieerd in punt 2 van Artikel 1 van Richtlijn 93/22/EEC met uitzondering van de instellingen van de lijst in Artikel 2(2) punten a)-k) van deze Richtlijn”, vermits beleggingsinstellingen typische deelnemers zijn van effectenafwikkelingssystemen.

De richtlijn heeft betrekking op onderpand dat in verband met transacties uit hoofde van monetair beleid gesteld wordt. Amendement 13 brengt afgeleide instrumenten onder de definitie van transacties uit hoofde van monetair beleid. Indien centrale banken transacties in afgeleide instrumenten verrichten, moeten deze inderdaad onder de richtlijn vallen.

Vermits “effecteninstellingen” niet gedefinieerd zijn in de amendementen van het Europees Parlement, en vermits de definitie van “instellingen” in het gewijzigde voorstel van de Commissie ook “beleggingsinstellingen” omvat, hetgeen het Europees Parlement waarschijnlijk bedoelt met “effecteninstelling” in zijn Amendement 15, heeft het gewijzigde Commissievoorstel het enkel over “instelling” in plaats van over “effecteninstelling”. Ook wordt de term “deelnemer”, die nergens is gedefinieerd, vervangen door de term “instelling”.

Amendement 18 wijzigt de formulering van het oorspronkelijke voorstel van de Commissie, maar geeft hetzelfde idee weer en is derhalve aanvaardbaar.

Amendement 20 verduidelijkt de tekst van paragraaf 1. Paragraaf 2 van het oorspronkelijke Commissievoorstel expliciteerde een situatie die reeds onder paragraaf 1 viel. Daarom kan de schrapping van deze paragraaf aanvaard worden.

- Voorts kan de Commissie onder voorbehoud van wijzigingen van ondergeschikt belang ook de amendementen 1, 4, 10 en 12 overnemen.

In amendement 1 wordt een nieuwe titel voor de richtlijn voorgesteld: “Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de behandeling van betalingssystemen en effectenafwikkelingssystemen in het kader van insolventieprocedures welke betrekking hebben op krediet- of effecteninstellingen”. Hoewel een wijziging van de titel acceptabel is, impliceert de voorgestelde titel dat het voorstel slechts beoogt problemen in verband met insolventie op te lossen. Daarom luidt de nieuwe titel: “Richtlijn over het beperken van het systeemrisico in betalingssystemen en effectenafwikkelingssystemen”.

Amendement 4 is aanvaardbaar, behalve de toevoeging “en in Euro” na “Ecu”. Ten eerste suggereert het afzonderlijk vermelden van de “Euro” na de woorden “die opereren in willekeurig welke munteenheid” dat de Euro geen munteenheid zou zijn. De Ecu is inderdaad een valutamand en geen munteenheid, maar voor de Euro geldt dit niet. In de tweede plaats, en dit is van meer belang, suggereert het feit dat de Ecu en de Euro in dezelfde rechtstekst genoemd worden, dat de Ecu en de Euro naast elkaar zullen bestaan. De Ecu wordt echter vervangen door de Euro, zodat beide nooit tegelijkertijd zullen bestaan.

Amendement 12 beoogt systemen voor de afwikkeling van effectentransacties onder de richtlijn te brengen. Daartoe wordt in de definitie van “*betalingssysteem* van een derde land” het woord “betaling” geschrapt, zodat de definitie betrekking heeft op “*systeem* van een derde land”. Het Parlement lijkt hierbij echter te hebben overzien dat de definitie van “derde land systeem” het alleen heeft over “betalingssystemen” zonder “effectenafwikkelingssystemen” te vermelden, hetgeen niet overeenstemt met de uitdrukkelijke wens van het Europees Parlement om deze effectenafwikkelingssystemen binnen het toepassingsgebied van deze Richtlijn te brengen. De Commissie vult dit amendement in zijn gewijzigde voorstel dan ook zo aan dat effectenafwikkelingssystemen eronder vallen.

2. Verworpen amendementen

De amendementen 6, 11, 16 en 21, alsmede met name de amendementen 17 en 19 kunnen niet in het gewijzigde voorstel worden overgenomen.

Amendement 6 (1) beschrijft in algemene zin dat de lidstaten hun insolventierecht overeenkomstig deze richtlijn zullen moeten aanpassen, ten einde bij insolventie van een deelnemer aan een systeem ontwrichting te voorkomen. Amendement 6 (2) verplicht systemen ertoe de systeemovereenkomst neer te leggen bij de autoriteiten die belast zijn met het toezicht op de instellingen die aan het systeem deelnemen. Amendement 6 (3) bepaalt dat een mededeling moet worden gepubliceerd, waaruit blijkt dat er een overeenkomst is neergelegd en dat deze ter inzage ligt; ook moeten hierin de deelnemende instellingen worden vermeld.

Hoewel het idee van een meldingsprocedure, dat in dit amendement verwoord wordt, overeenstemt met de thans door de Raad gevolgde benadering, lijkt de voorgestelde procedure nodeloos omslachtig en bureaucratisch. Bovendien is in een aantal lidstaten de instantie die bevoegd is voor het toezicht op instellingen die aan een systeem deelnemen, niet dezelfde als de instantie die toezicht houdt op het systeem, zodat duidelijker zou moeten worden bepaald bij welke instantie de overeenkomst moet worden neergelegd. Dit amendement kan derhalve niet in het gewijzigde voorstel worden overgenomen.

In Amendement 10 wordt de definitie van “betalingssysteem” aangevuld. De betekenis van deze aanvulling moet worden verduidelijkt. Dit amendement kan dus niet worden aanvaard.

In amendement 11 wijzigt het Parlement het criterium van de locatie (waarmee bepaald wordt of een systeem een communautair systeem is, dat onder de richtlijn valt): in plaats van de door de deelnemers aan het systeem gemaakte keuze van het recht (het systeem is gevestigd in de lidstaat waarvan volgens de keuze van de deelnemers aan het systeem het recht op de overeenkomst van toepassing is), wordt als locatie bepaald de plaats waar de afrekening of de boeking plaatsvindt. Aangezien de plaats van de afrekening kan afwijken van de plaats waar de desbetreffende boeking plaatsvindt, is dit amendement niet consistent. Bovendien kan het voorkomen dat voor één en dezelfde overmakingsopdracht verschillende boekingen worden gedaan (bij voorbeeld bij de clearinginstelling en de afrekenende agent), zodat zou moeten worden gedefinieerd welke boeking bedoeld wordt. Dit amendement kan derhalve niet in het gewijzigde voorstel van de Commissie worden overgenomen. De tekst van het originele Commissievoorstel werd desalniettemin gewijzigd, teneinde rekening te houden met het opnemen van effectenafwikkelingssystemen binnen het toepassingsgebied van deze Richtlijn, zoals het Europees Parlement dat heeft gevraagd.

In artikel 3 wordt bepaald dat verrekening van betalingen afdwingbaar is, als de betalingsopdrachten vóór het openen van de insolventieprocedure in het betalingssysteem zijn ingevoerd. In het voorstel van de Commissie was bepaald dat het *moment van invoering* zou worden bepaald in de systeemovereenkomst. Amendement 16 (1) schrapt deze bepaling. Dit doet de vraag rijzen wanneer een overmakingsopdracht geacht kan worden in het systeem te zijn ingevoerd. Het Parlement geeft nergens antwoord op deze vraag, zodat dit amendement niet in het gewijzigde voorstel van de Commissie kan worden overgenomen. De tekst van het originele Commissievoorstel werd desalniettemin gewijzigd, teneinde rekening te houden met het opnemen van effectenafwikkelingssystemen binnen het toepassingsgebied van deze Richtlijn, zoals het Europees Parlement dat heeft gevraagd.

Artikel 3, lid 2, betreft regels over het ongedaan maken van frauduleuze contracten, die vóór het openen van de insolventieprocedure zijn *aangegaan*. De formulering in het voorstel van de Commissie (“contracten ... die aangegaan zijn”) is synoniem met de formulering “contracten ... die gesloten zijn”). Dit verwijst niet naar het invoeren van overmakingsopdrachten in het systeem, zoals in amendement 16 (2) van het Parlement gesteld wordt. Bovendien is onduidelijk wat bedoeld wordt met het terugdraaien van “de afrekening, respectievelijk de effectentransactie”, waarnaar in het amendement van het Parlement verwezen wordt. Deze formulering lijkt te impliceren dat het niet mogelijk mag zijn betalingen of effectentransacties terug te draaien, zodra zij afgerekend zijn. De richtlijn beoogt echter overmakingsopdrachten tegen terugdraaien terwijl zij zich in het systeem bevinden, d.i. in de periode waarin van systeemrisico sprake kan zijn. Na de afrekening bestaat het probleem van het systeemrisico niet langer. Daarom kan amendement 16 niet in het gewijzigde voorstel van de Commissie worden overgenomen.

Amendement 21, dat in de plaats komt van het voorgaande amendement 16 (3), bepaalt als tijdstip van *het openen van insolventieprocedures* het tijdstip waarop de bevoegde autoriteit de nationale toezichthoudende autoriteiten ervan in kennis stelt, waarna deze de deelnemers aan het systeem daarvan in kennis moeten stellen. Deze procedure is in het verleden (de werkgroep van de Commissie) diepgaand bestudeerd en is niet gevolgd, omdat de procedure daardoor veel te zwaar zou worden.

In het voorstel van de Commissie was een verbod opgenomen om na het tijdstip dat in de regels van een systeem bepaald is, een overmakingsopdracht te herroepen. Amendement 17 van het Parlement echter verbiedt herroeping na het tijdstip waarop een insolventieprocedure is geopend. De bedoeling van de desbetreffende bepaling in het voorstel van de Commissie was een overmaking te beschermen zolang zij zich in het systeem bevindt, d.i. de periode waarin van systeemrisico sprake kan zijn. In het amendement van het Parlement krijgt de bepaling een geheel andere betekenis. Het lijkt echter overbodig te herhalen - zoals in het amendement van het Parlement gebeurt - dat in het geval van insolventie de activa van een deelnemer worden bevroren en herroeping dus niet mogelijk is. Amendement 17 schrapt bovendien de verwijzing naar derden (met name de cliënt), die in het voorstel van de Commissie was opgenomen. Het schrappen van de verwijzing naar derden (bij voorbeeld de cliënt, de opdrachtgever van een overmakingsopdracht) kan betekenen dat - in een grensoverschrijdend systeem - het een instelling verboden kan zijn (op grond van de systeemovereenkomst of het recht van de andere lidstaat) een overmakingsopdracht van een cliënt te herroepen, zodra deze in het systeem is ingevoerd, terwijl de cliënt de betrokken overmakingsopdracht jegens zijn instelling wel rechtsgeldig kan herroepen (op grond van het recht van de eigen lidstaat). Het zal duidelijk zijn dat dit, als het met een groot bedrag geschiedt, tot systeemrisico kan leiden. Daarom moet de verwijzing naar derden worden gehandhaafd.

Dit amendement kan dus niet worden opgenomen in het gewijzigde Commissievoorstel. De tekst van het originele Commissievoorstel werd desalnietteming gewijzigd, teneinde rekening te houden met het opnemen van effectenafwikkelingssystemen binnen het toepassingsgebied van deze Richtlijn, zoals het Europees Parlement dat heeft gevraagd.

Amendement 19 beoogt het schrappen van artikel 6 over het bij insolventie van een deelnemer toepasselijke insolventierecht. Het schrappen van dit artikel druist in tegen de bedoeling van de richtlijn, te weten het voorkomen van systeemrisico, en wel om twee redenen: a) de rechtszekerheid en b) het voorkomen van collisie.

- a) rechtszekerheid. Bij insolventie van een deelnemer aan een systeem is van essentieel belang dat er rechtszekerheid bestaat met betrekking tot de status van middelen of effecten in het systeem. Hoe langer er onzekerheid bestaat, hoe langer deze middelen of effecten niet voor de andere deelnemers aan het systeem beschikbaar zullen zijn. Dit kan de liquiditeit van deze deelnemers uithollen en aldus leiden tot systeemrisico. Ter wille van de rechtszekerheid is het van vitaal belang te weten welk insolventierecht in het geval van de insolventie van een deelnemer aan het systeem van toepassing is.
- b) voorkoming van collisie. Het is mogelijk dat het insolventierecht van een lidstaat conflicteert met het contractenrecht van een andere lidstaat (wat betreft het onderzoek van de geldigheid van een vordering). Daarom is van essentieel belang dat de insolventie van een deelnemer aan een systeem wordt beheerst door het insolventierecht van de lidstaat waarvan het contractenrecht van toepassing is op de systeemovereenkomst.

Dit amendement kan dus niet worden opgenomen in het gewijzigde Commissievoorstel. De tekst van het originele Commissievoorstel werd desalnietteming gewijzigd, teneinde rekening te houden met het opnemen van effectenafwikkelingssystemen binnen het toepassingsgebied van deze Richtlijn, zoals het Europees Parlement dat heeft gevraagd.

**GEWIJZIGD VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN HET EUROPEES
PARLEMENT EN DE RAAD OVER HET BEPERKEN VAN HET SYSTEEMRISICO IN
BETALINGSSYSTEMEN EN EFFECTENAFWIKKELINGS-SYSTEMEN**

**Oorspronkelijk voorstel van de
Commissie**

Gewijzigd voorstel van de Commissie

(Amendement 1)

Titel

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad over de finaliteit van de afrekening en onderpand

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad over het beperken van het systeemrisico in betalingssystemen en effectenafwikkelings-systemen

(Amendement 2)

Eerste overweging

Overwegende dat het recht inzake insolventie van krediet- en effecten-instellingen nog niet is geharmoniseerd; dat een uit 1985 daterend voorstel voor een richtlijn betreffende de sanering en liquidatie van kredietinstellingen (PB C 365 van 31.12.1985, blz. 55 e.v., gewijzigd op 8 februari 1988) nog steeds bij de Raad in behandeling is; dat het EG-faillissements-verdrag van 23 november 1995 tussen de Lidstaten bijeen in de Raad uitdrukkelijk verzekeringsmaatschappijen, kredietinstellingen en beleggingsondernemingen uitsluit;

(Amendement 3)

Overweging 7a

Overwegende dat in het "Report of the Committee on interbank netting schemes of the central banks of the Group of Ten countries" van november 1990 van de te Bazel gevestigde Bank voor Internationale Betalingen onder meer de volgende aanbevelingen worden gedaan: "Verrekeningsregelingen moeten in alle betrokken rechtsgebieden een solide rechtsgrondslag hebben en deelnemers aan verrekeningsregelingen moeten volledig bekend zijn met de gevolgen van een bepaalde regeling voor elk financieel risico waarop de verrekeningsprocedure van invloed is";

(Amendement 4)

Artikel 1, punt 1

De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op:

1. alle communautaire betalingssystemen die opereren in willekeurig welke munteenheid en in de ECU en op onderpand dat in verband met deelname aan dergelijke systemen gedeponereerd wordt;

De bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing op:

1. alle communautaire betalingssystemen en effectenafwikkelingssystemen, die opereren in willekeurig welke munteenheid en in de Ecu, of in verschillende munteenheden die door het systeem worden omgerekend, alsmede op het onderpand dat in verband met deelname aan dergelijke systemen gedeponereerd wordt;

(Amendement 5)

Artikel 1, punt 2

2. alle EG-instellingen die rechtstreeks deelnemen aan een betalingssysteem in een derde land en op het onderpand dat in verband met deelname aan dergelijke systemen gedeponereerd wordt;

2. alle communautaire instellingen die deelnemen aan een betalingssysteem of effectenafwikkelings-systeem in een derde land, alsmede op het onderpand dat in verband met deelname aan dergelijke systemen gedeponereerd wordt;

(Amendement 6)

Artikel 1 bis (nieuw)

Ongewijzigd

(Amendement 7)

Artikel 2, onder a)

a) "instelling": een onderneming als gedefinieerd in artikel 1 van Richtlijn 77/780/EEG van de Raad, met inbegrip van de Instellingen die in artikel 2, lid 2, van genoemde richtlijn vermeld worden, welke rechtstreeks deelneemt aan een betalingssysteem, en elke andere onderneming die rechtstreeks deelneemt aan een betalingssysteem;

a) "instelling": een onderneming als gedefinieerd in artikel 1 van Richtlijn 77/780/EEG van de Raad, met inbegrip van de Instellingen die in artikel 2, lid 2 van genoemde richtlijn vermeld worden, of een beleggingsinstelling als gedefinieerd in punt 2 van Artikel 1 van de Richtlijn 93/22/EEC met uitzondering van de instellingen in de lijst van Artikel 2(2) punten a)-k) van die Richtlijn, welke rechtstreeks deelneemt aan een betalingssysteem of effectenafwikkelings-systeem, en elke andere onderneming die rechtstreeks aan een betalingssysteem of effectenafwikkelings-systeem deelneemt;

(Amendement 8)
Artikel 2, onder b)

b) “rechtstreekse deelneming”: deelneming aan een betalingssysteem met de eruit voortvloeiende verantwoordelijkheid voor de afrekening;

b) “rechtstreekse deelneming”: deelneming aan een betalingssysteem of effectenafwikkelings-systeem met de daaruit voortvloeiende verantwoordelijkheid voor de afrekening;

(Amendement 9)
Artikel 2, onder e

e) “betalingsopdracht”: een opdracht om, door middel van een boeking op de rekeningen van een kredietinstelling of een centrale bank, een geldbedrag ter beschikking van een uiteindelijke begunstigde te stellen;

e) “betalingsopdracht”: een opdracht om, door middel van een boeking op de rekeningen van een kredietinstelling of een centrale bank, een geldbedrag ter beschikking van een uiteindelijke begunstigde te stellen, alsmede in het geval van effectenafwikkelingsystemen een opdracht aan een instelling om door middel van een boeking in een register of in een andere vorm een vordering op een of meer effecten over te dragen;

(Amendement 10)
Artikel 2, onder h

h) “betalingssysteem”: een door twee of meer instellingen gesloten geschreven overeenkomst voor het uitvoeren van betalingsopdrachten;

h) Onveranderd

(Amendement 11)
Artikel 2, onder i

i) “communautair betalingssysteem”: een betalingssysteem dat zich in een lidstaat bevindt. Een betalingssysteem wordt geacht zich te bevinden in de lidstaat waarvan het recht door de instellingen die rechtstreeks aan het betalingssysteem deelnemen, is gekozen als toepasselijk recht. Indien een dergelijke keuze niet gemaakt is, wordt het betalingssysteem geacht zich te bevinden in de lidstaat waar de afrekening plaatsvindt;

i) “communautair betalingssysteem of effectenafwikkelings-systeem”: een betalings-systeem of effectenafwikkelings-systeem dat zich in een lidstaat bevindt. Een communautair betalingssysteem of effectenafwikkelings-systeem wordt geacht zich te bevinden in de lidstaat waarvan het recht door de instellingen die rechtstreeks aan het betalingssysteem deelnemen, is gekozen als toepasselijk recht. Indien een dergelijke keuze niet gemaakt is, wordt het communautair betalingssysteem of effectenafwikkelings-systeem geacht zich te bevinden in de lidstaat waar de afrekening plaatsvindt;

(Amendement 12)

Artikel 2, onder j

j) “betalingssysteem van een derde land”: j) “systeem van een derde land”: een een betalingssysteem dat geen betalingssysteem of systeem voor de afwikkeling van effectentransacties dat geen EG-betalings- of effectenafwikkelings-systeem is;

(Amendement 13)

Artikel 2, onder k

k) “transactie uit hoofde van monetair beleid”: een door de centrale bank van een lidstaat of door de toekomstige Europese centrale bank verrichte aankoop- of verkooptransactie op de financiële markten, hetzij onvoorwaardelijk (contant en op termijn), hetzij onder beding van wederverkoop respectievelijk weder-aankoop, het in lening geven of nemen van vorderingen en verhandelbaar papier, luidende in Gemeenschapsvaluta's of niet-Gemeenschapsvaluta's, of in edele metalen; hieronder vallen ook krediet-transacties die de centrale bank van een lidstaat of de toekomstige Europese centrale bank gericht met krediet-instellingen en andere marktpartijen, waarbij de verleende kredieten worden gedekt door toereikend onderpand;

k) “transactie uit hoofde van monetair beleid”: een door een centrale bank van een lidstaat of door de toekomstige Europese centrale bank verrichte aankoop- of verkooptransactie op de financiële markten, hetzij onvoorwaardelijk (contant en op termijn), hetzij onder beding van wederverkoop respectievelijk weder-inkoop, het in lening geven of nemen van vorderingen en verhandelbaar papier, of instrumenten die van dergelijke vorderingen of instrumenten afgeleid zijn, luidende in Gemeenschapsvaluta's of niet-Gemeenschapsvaluta's, of in edele metalen; hieronder vallen ook krediettransacties die de centrale bank van een lidstaat of de toekomstige Europese centrale bank verricht met kredietinstellingen en andere marktpartijen, waarbij de verleende kredieten worden gedekt door toereikend onderpand;

(Amendement 14)

Artikel 2, onder l

l) “onderpand”: alle activa die ter zekerstelling van de rechten en verplichtingen die in een betalingssysteem kunnen ontstaan, gedeponceerd worden, of die in verband met transacties uit hoofde van het monetaire beleid gedeponceerd worden bij de centrale banken van de lidstaten of de toekomstige Europese centrale bank.

l) “onderpand”: alle activa die ter zekerstelling van de rechten en verplichtingen die in een betalingssysteem of effectenafwikkelings-systeem kunnen ontstaan, gedeponceerd worden, of die in verband met transacties uit hoofde van het monetaire beleid gedeponceerd worden bij de centrale banken van de lidstaten of de toekomstige Europese centrale bank.

(Amendement 15)
Artikel 2, onder 1 bis (nieuw)

1 bis) "effectenafwikkelings-systeem": een geschreven overeenkomst tussen instellingen met regels voor het doorgeven en uitvoeren van effectentransacties tussen deze instellingen;

(Amendement 16 en 21)
Artikel 3

1. Verrekening van betalingen is juridisch afdwingbaar en zal, zelfs in het geval van een insolventieprocedure tegen een instelling die rechtstreeks aan een betalingssysteem deelneemt, bindend zijn voor derden, mits de betalingsoopdracht voor het openen van de insolventieprocedure in het betalings-systeem is ingevoerd. Het moment van invoering zal worden bepaald door de regels van dat betalingssysteem.

2. Bepalingen betreffende het ongedaan maken van contracten en transacties die voor het openen van de insolventie-procedure aangegaan zijn, zullen niet tot het terugdraaien van de verrekening leiden.

1. Verrekening is juridisch afdwingbaar en zal, zelfs in het geval van een insolventieprocedure tegen een instelling die rechtstreeks aan een betalingssysteem of effectenafwikkelings-systeem deelneemt, bindend zijn voor derden, mits de opdracht voor het openen van de insolventieprocedure in het betalingssysteem of effectenafwikkelings-systeem is ingevoerd. Het moment van invoering zal worden bepaald door de regels van dat betalingssysteem of effectenafwikkelings-systeem.

2. Ongewijzigd

2a. Verworpen

(Amendement 17)
Artikel 4

1. Na een door de regels van het betalingssysteem bepaald tijdstip mag een betalingsoopdracht noch door een instelling die rechtstreeks aan een betalingssysteem deelneemt, noch door een derde jegens de overige rechtstreekse deelnemers aan het betalingssysteem worden herroepen. Deze bepaling is toepasselijk, ongeacht het openen van een insolventieprocedure.

1. Na een door de regels van het betalings- of effectenafwikkelings-systeem bepaald tijdstip mag een betalingsoopdracht of een opdracht voor een effectentransactie noch door een instelling die rechtstreeks aan dat systeem deelneemt, noch door een derde jegens de overige instellingen die rechtstreeks deelnemen aan dat systeem worden herroepen. Deze bepaling is toepasselijk, ongeacht het openen van een insolventieprocedure.

(Amendement 18)

Artikel 5

Insolventieprocedures hebben geen terugwerkende kracht ten aanzien van de rechten en verplichtingen van een instelling, welke verband houden met rechtstreekse deelname aan een EG-betalingssysteem. Elke andere regel of praktijk die terugwerkende kracht heeft, verliest zijn gelding.

Insolventieprocedures hebben geen terugwerkende kracht ten aanzien van de rechten en verplichtingen van een instelling, welke verband houden met rechtstreekse deelname aan een communautair betalingssysteem of effectenafwikkelings-systeem. Regels die terugwerkende kracht hebben, zijn niet van toepassing op instellingen ten aanzien waarvan insolventieprocedures geopend zijn.

(Amendement 19)

Artikel 6

In geval van een insolventieprocedure tegen een instelling die rechtstreeks aan een betalingssysteem deelneemt, worden de rechten en verplichtingen die uit of in verband met de rechtstreekse deelname aan het betalingssysteem ontstaan, bepaald door het insolventierecht van het land waar het betalingssysteem zich bevindt.

In geval van een insolventieprocedure tegen een instelling die rechtstreeks aan een betalings- of effectenafwikkelings-systeem deelneemt, worden de rechten en verplichtingen die uit of in verband met de rechtstreekse deelname aan dat systeem ontstaan, bepaald door het insolventierecht van het land waar het systeem zich bevindt.

(Amendement 20)

Artikel 7

1. De rechten van een pandhouder in verband met zijn verplichtingen tegenover een of meerdere andere deelnemers in een betalingssysteem of de rechten van monetaire autoriteiten ten voordele van wie een pand is gevestigd, zullen niet worden aangetast door de opening van een insolventieprocedure tegen pandgever. Het onderpand wordt met voorrang op alle overige schuldeisers geëxecuteerd ter voldoening van de rechten die verband houden met de deelname aan het betalingssysteem of met transacties van monetair beleid.

Als een instelling uit een derde land in verband met deelname aan een EG-betalingssysteem of in verband met transacties uit hoofde van het monetaire beleid onderpand deponeert in een lidstaat, zullen de rechten van de pandhouder niet worden aangetast door het openen van een insolventieprocedure tegen de betrokken instelling uit een derde land.

1. De rechten:

van een instelling of een afrekenende agent op onderpand dat in verband met het systeem gedeponneerd is, en

van monetaire autoriteiten in de EG op onderpand dat in verband met transacties uit hoofde van het monetaire beleid aan hen verschaft is,

worden niet aangetast door insolventieprocedures tegen de instelling die het onderpand verschaft heeft. Een dergelijk onderpand mag ter voldoening van deze rechten worden geëxecuteerd.

Artikelen 8 t/m 10

Ongewijzigd

ISSN 0254-1513

COM(97) 345 def.

DOCUMENTEN

NL

09 10 08

Catalogusnummer : CB-CO-97-335-NL-C

ISBN 92-78-21941-X

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg